

Utjecaj pandemije COVID -19 na pojavu komplikacija alkoholizma

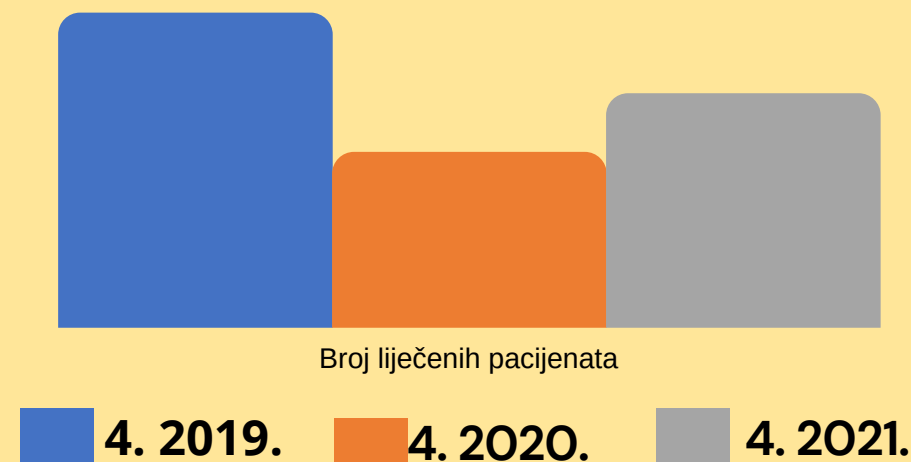

Maja Škarić, spec.psih., Matea Omazić, dr.med., Ante Boban, prof.psih., Tanja Grabovac Šljubura, soc.rad., Anto Krešo, spec.psih., Prim Marina Kovač, spec.psih.
Neuropsihijatrijska bolnica 'dr.Ivan Barbot' Popovača
E mail: maja.skaric@gmail.com

Uvod: Pandemija COVID 19 značajno je utjecala na mentalno zdravlje ljudi. Socijalna distanca, neizvjesnost, ali i realan strah od bolesti narušili su kvalitetu života i doveli do porasta **anksioznosti, depresije, posttraumatskog stresnog poremećaja**, pa i **samoozlijeđivanja i suicidalnosti** što su faktori povezani **sa porastom u konzumaciji alkohola**.

Protuepidemijske mjere su isto tako dovele do **smanjene dostupnosti tretmana** ovisnosti što se povezuje sa povećanim brojem relapsa uz **komplikacije** ovisnosti kao što su to izražene apstinencijske smetnje u vidu razvoja epileptičnih napada, delirija ili halucinoze.

Metode: Prikupili smo podatke svih liječenih pacijenata u NPB Popovača kojima je otpusna dijagnoza bila F10, a otpušteni su tijekom travnja 2019., 2020. i 2021.g. te ispitali postojanje komplikacija kao što su delirij, halucinoza, epi atake ili pokušaj suicida.

	4.2019.g.	4.2020.g.	4.2021.g.
EPI	12,5%	12%	7%
DELIRIJ/HALUCINOZA	6,25%	8%	9,3%
Pokušaj SUICIDA	0%	0%	7%

KORELACIJE	EPI	DT/HALUCINOZA	P.SUICIDA
GODINA 2019./2020./2021.	0,079 NIJE ZNAČAJNO	-0,051 NIJE ZNAČAJNO	-0,192 P<0,05

Zaključak: Izračunali smo korelacije između godine liječenja i triju kategorija težih komplikacija alkoholne ovisnosti (epilepsija, delirij i halucinoza, pokušaj suicida). Zasad ćemo ostaviti po strani pitanje opravdanosti računanja takvih pokazatelja na ovakvom, više prigodnom, uzorku i podacima koji zasigurno ne zadovoljavaju u punoj mjeri razmjerno stroge kriterije za primjenu nekih statističkih postupaka. Možemo samo uzgred napomenuti kako, rukovodimo li se ustaljenom praksom, prikupljeni podaci ovakvog karaktera ne bi u potpunosti isključivali ni neke složenije analize. U svakom slučaju, samo je jedan od dobivenih koeficijenata korelacije statistički značajan ($P < 0,05$) – onaj koji ukazuje **na povezanost između godine liječenja i pokušaja suicida** i to je u skladu s očekivanjem s obzirom na literaturu (i kliničko iskustvo).

Promotrimo li u tom kontekstu i podatke o postotku pacijenata kod kojih je zabilježena određena komplikacija u ukupnom broju pacijenata koji su bili na liječenju u svakoj pojedinoj godini, možemo zaključiti kako se opažena povezanost potvrđuje kad je riječ o pokušajima suicida, ali se tendencija povećanja broja (odnosno postotka) zamjećuje i u pogledu delirija. Radi se, moramo naglasiti, o vrlo blagom trendu, i zasad ostaje nejasno reflektira li on doista stvarni porast teže patologije ili je dobiven posve slučajno, no definitivni odgovor na to pitanje mogla bi nam dati tek jedna obuhvatnija, kompleksnija studija; ovo je ionako, da se tako izrazimo, tek preliminarno „ispitivanje terena“.

Reference:

1. Roberts, A., Rogers, J., Mason, R., Siriwardena, A. N., Hogue, T., Whitley, G. A., & Law, G. R. (2021). Alcohol and other substance use during the COVID-19 pandemic: A systematic review. *Drug and alcohol dependence*, 229, 109150.
2. Murthy, P., & Narasimha, V. L. (2021). Effects of the COVID-19 pandemic and lockdown on alcohol use disorders and complications. *Current opinion in psychiatry*, 34(4), 376.
3. Hepatology, T. L. G. (2020). Drinking alone: COVID-19, lockdown, and alcohol-related harm. *The lancet. Gastroenterology & hepatology*, 5(7), 625.